

1. Nedeľa po Zjavení, 11.1.2026

### MOC KRSTU SVÄTÉHO

Biblický text: Lukáš 3, 15-16. 21-21: <sup>15</sup> *Keď ľud očakával a všetci si mysleli v srdci o Jánovi, či ozaj nie je Kristus,* <sup>16</sup> *odpovedal Ján všetkým: Ja vás zaiste krstím vodou, ale ide mocnejší ako ja; nie som hoden rozviazať Mu remienky na obuvi; On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom;...* <sup>21</sup> *Keď sa všetok ľud dal pokrstiť a bol pokrstený aj Ježiš a modlil sa, otvorilo sa nebo* <sup>22</sup> *a Duch Svätý zostúpil na Neho v telesnej podobe holubice a z neba zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v Tebe sa mi zaľúbilo.*

1.nedeľa po Zjavení je každý rok venovaná téme Ježišovho krstu. Je to jedna z mála udalostí, ktorú zaznamenali všetci štyria evanjelisti. Ježiš prichádza k rieke Jordán, kde je zhromaždených veľa ľudí, ktorí počúvajú Jána Krstiteľa. On sa im prihovára z rieky a pozýva ich k pokániu, lebo sa priblížilo Božie kráľovstvo. Ježiš vstupuje do rieky, nechá sa týmto mužom pokrstiť a keď sa vynorí, otvorí sa nebo, na Ježiša zostúpi Duch Svätý a z neba sa ozve hlas: „**Ty si môj milovaný Syn, v Tebe sa mi zaľúbilo.**“ (Lukáš 3,22).

K tomuto príbehu sa vraciame rok čo rok, pretože Ježišov krst je jedným zo základných príbehov, ktoré odhaľujú, kým Ježiš je. **Je to tiež základný príbeh nášho života v Kristovi. Príbeh, ktorý odhaľuje aj to, kým sme my.** Väčšina z nás si pravdepodobne nepamätá svoj krst a možno o ňom ani veľa nepremýšľame. Dnešné evanjelium nás však pozýva preskúmať silu Ježišovho krstu a tým aj nášho. Pretože som presvedčená, že práve krst svätý je okamihom, z ktorého môžeme čerpať silu v našom živote, vo všetkých jeho okamihoch. A práve vďaka nemu môžeme žiť život Božieho dieťaťa a Kristovho svedka na tejto zemi.

Dnešný svet, v ktorom žijeme, je svetom stvoreným nebeským Stvoriteľom, ktorého MY nazývame svojim Pánom a Bohom. Je to svet, ktorý je týmto Stvoriteľom cenený a milovaný. Tento svet sa dnes potáca pod ťažkým bremenom mnohých bolestí. Či už sú to častokrát už nezvratné klimatické zmeny, globálne krízy v podobe hladomorov, vojen, ľudského a niekedy až neľudského utrpenia. My sami čelíme v našej krajine tomu, ako rastie nenávisť, niektorým skupinám sú upierané ich základné práva a to dokonca aj to najzakladanejšie a tým je právo na život. A prepáčte, teraz nemyslím na tzv. potratovú politiku, hovorím o činoch, ktoré len z vyburcovanej nenávisti pripravujú niekoho o život, hovorím o tom, že je tak ľahkovážne niekomu priatť smrť a predsa to robíme aj v našej spoločnosti.

Uprostred toho všetkého práve dnes, ešte stále na začiatku nového roku, hovorí Cirkev o krste Božieho Syna. V jednej úvahe o tejto udalosti som čítala slová autorky: „*Keď sa vraciam k príbehu Ježišovho krstu, uvažujem o ňom s hlbokým pocitom vážnosti a zvedavosti. Je možné, že nám v krste bolo dané viac moci, ako si uvedomujeme? Je možné, že v tejto ťažkej dobe môžeme z krstu načerpať novú silu? Je možné, že práve v krste nám Pán Boh dal veľké bohatstvo – bohatstvo, ktoré nám môže dať silu zvládnuť túto úlohu a konať so súcitom, láskavosťou, odvahou Božích detí?*“

Práve tieto otázky ma viedli k tomu, že som tiež začala rozmyšľať, čo všetko prináša môj krst môjmu životu. Určite je toho viac, ale toto je moje poznanie hodnoty krstu svätého.

To prvé, čo nám dáva sila krstu je **odvaha žiť v láske, byť zakorenení v láske, patriť k láske, ktorá nás nikdy neopustí.** Ak sa nad tým zamyslíte, všimnete si, že **Ježiš nemusel byť pokrstený.** Ján Krstiteľ kázal pokánie z hriechu, ale Ježiš nemal žiadny hriech. Nemal čo ľutovať, čo vyznávať. Mohol krst vynechať a držať sa oddelene od všetkých ostatných. Mohol si udržať odstup a jednoducho sledovať davy ľudí, ktoré sa tlačili k rieke, aby vyznali svoje hriechy a dostali odpustenie. A predsa – urobil krok. V akte radikálnej solidarity s celým

ľudstvom vstúpil do rieky a vyhlásil pravdu o vzájomnom prepojení. **Ježiš sa rozhodol stotožniť so všetkými ľudskými bytosťami, stotožniť sa s vami, stotožniť sa so mnou.** A nielen s ľuďmi, ale s celým Božím stvorením.

Ako povedal Ján Krstiteľ, tí, ktorí sú pokrstení v Krista, sú pokrstení „**Duchom Svätým a ohňom**“ (Lukáš 3:16). Myslím si, že je to práve oheň Božej lásky, ktorý neustále spaľuje všetky plevy (Lukáš 3:17). Rýchlo alebo pomaly spaľuje všetko v nás, čo nie je láska, a otvára nám oči, aby sme videli svet tak, ako ho vidí Pán Boh: ako vzácny, posvätný a naplnený Božou prítomnosťou. Božia láska, do ktorej sme boli ponorení v krste, sa rozširuje nielen na nás a nielen na ľudské bytosti, ale aj na každého vrabca a veľrybu, každú dážd'ovku a kosatku, každý javor a horu.

Takže krst v Krista nie je o vstupe do klubu Cirkvi, alebo príslušnosti ku kmeňu kresťanov. Nejde o spájanie sa s ľuďmi, ktorí vyzerajú ako my, alebo myslia ako my. **Krst v Krista je radikálny akt pokory a súcitu, ktorý nás spája s Tým, ktorý sa stotožňuje s každou ľudskou bytosťou a s celým spoločenstvom Stvorenia.** Spája nás s Láskou, ktorá nás nikdy neopustí.

Druhý dar krstu je v tom, že **necháva našu smrť za nami.** V krste sme ponorení do vôd smrti. Zomreli sme v Kristovi; zomreli sme s Kristom. V istom zmysle sa naša smrť už stala. Je to hotové. Je to za nami. **V krste sme zomreli a boli sme pochovaní s Kristom a skrze moc jeho zmŕtvychvstania sme tu a teraz už vzkriesení k novému životu, aby sme žili s Ním.** To znamená, že môžeme uznať a čeliť všetkému, čo prichádza v našom živote bez toho, aby nás premohol strach. Voda, ktorou polievame dieťa pri krste svätom, sa môže zdať bezvýznamná, ale je to znamenie. Znamenie Kristovej krvi, ktorá sa vyliala za nás, je to znamenie daru nového života. Je to pozvanie k životu novému a uistenie, že sa nemáme čoho báť zo smrti tela. V prvých storočiach Cirkvi boli kresťania niekedy aj nazývaní ako „*tí, ktorí sa neboja smrti*“. A to je dar, ktorý nás oslobodzuje od strachu a neustálej úzkosti z toho, čo bude a čo príde. Sme oslobodení milosťou k tomu, aby sme milovali bez strachu, aby sme dávali bez chamtivosti a majetníctva, aby sme boli verní a láskaví bez obavy, čo nás to bude stáť.

A napokon, to tretie, o čom som si istá, že je v krste svätom Božím darom pre nás, je – že **v krste svätom povstávame k novému životu ako lekári tohto sveta, ako proroci Božích zasľúbení, ako svedkovia Božej lásky, ktorí sa neboja čeliť ani mocným.** Tým bola známa raná Cirkev. Boli obvinení doslova z „*prevrátenia sveta hore nohami*“, z „*konania v rozpore s cisárovými nariadeniami, keď hovorili, že je iný kráľ menom Ježiš*“ (Skutky 17:6-7). Ako kresťania poslúchame vyššiu autoritu. V tej istej úvahe, z ktorej som už citovala otázky jej autorky ohľadom Ježišovho krstu, sa mi veľmi páčilo aj jej: „*Pozor, svet! Sú tu kresťania*“ A áno, **všade, kde sa nachádzajú kresťania, nájdete ľudí, ktorí pracujú – niekedy v ťažkých okolnostiach a proti strašnej prekážke – aby svedčili o láske, ktorá nás oslobodila.** Existuje nespočetné množstvo spôsobov, ako to Božie deti robia. Môže to byť len každodenné láskavé slovo človeku, ktorý sa nám ani neodzdraví.

**Krst nám dáva viac moci, než si uvedomujeme** – moc naladiť sa deň za dňom na Božiu Lásku, ktorá stvorila, vykúpila a udržiava celé Stvorenie. Ak by niekedy nastal čas vydať svedectvo o našej viere a o sile nášho krstu, teraz, v dnešnej dobe, by ten čas bol. **Pozývam nás všetkých dnes uveriť v moc nášho krstu a čerpať z neho silu. Pretože cez neho a v ňom sme dostali a prijali odvahu žiť v láske, byť v nej doslova zakorenení. V ňom sme nechali svoju smrť za nami a cez neho sme sa stali my lekármi, prorokmi a svedkami Božej lásky, moci a sily v tomto svete. Amen.**

